

По добръ днес едно яйце, а не утръ една кокошка.
 По добръ днес пет, а не утръ шест.
 По добръ довица, а не зломжжетница.
 По добръ е да даваш, а не да искаш.
 По добръ е да знаеш, от да имаш да не знаеш.
 По добръ е да чуеш, от колкото да речеш.
 По добръ един сиромас юнак, а не слаб, че злат.
 По добръ е една свѣщ прѣд тебе, а не двѣ зад тебе.
 По добръ е на челѣка очитѣ му да излѣгат, та име
 да му не излѣгне.

По добръ е своя леща, от чужда кокошка.
 По дибръ е с' хитри-я (умни-я) да плачеш, а не с'
 луди-я да скачеш.

По добръ е с' мѣдри-ѣт да тичаш, а не с' луди-ѣт
 да лежиш.

По добръ е един пѣт да заплачеш, а не сто пѣтя
 да въздишаш.

По добръ е на трицитѣ (пепело) да спечелиш, а не
 на златото да зарариш.

По добръ е невричането от несвършенето.

По добръ е чер колач (комат'), а не празна торба.

По добръ живѣжт страхливитѣ от безстрахливитѣ.

По добръ жива мишка, а не умрѣл аслан.

По добръ за един ден' пѣтел, а не кокошка за мѣсец.

По добръ знайно с' махана, а не незнайно със хвалба.

По добръ зѣмя (камѣн) да е родила майка ти, а не тебе.

По добръ и бобова слама от празни ясли.

По добръ из главица, а не из тъмница.

По добръ късно, от колкото никога. Или: По добръ кога,
 кога, че не никога. Или: По добръ нѣкога, а не никога.

По добръ край лозето да са расправяш, а не на
 дѣното да са караш.

По добръ мойта земя да ми ѣде кокалитѣ, а не
 чуждата.

По добръ мършава спогодба, а не празна находба.

По добръ на десет едно мой, а не хиляда овце
 чужди, — рекъл циганинѣт когато го канили да стане овчар.